

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **J.**, nar.: X., trvale bytom O., zast.: *Lion Law Partners*, advokátskou spoločnosťou so sídlom Horná č. 32, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: **Slovenský poľovnícky zväz** so sídlom Štefánikova č. 10, 811 05 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v disciplinárnom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. januára 2011 č. k. 23S/96/2010-28, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. januára 2011 č. k. 23S/96/2010-28 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 02/2010-KS DR SPZ zo dňa 19.07.2010 Kárny senát Dozornej rady Slovenského poľovníckeho zväzu (ďalej na účely tohto rozsudku len „kárny senát“)

ako vnútorný vyšší (resp. odvolací) orgán žalovaného v kárnom konaní podľa § 14 ods. 4 písm. c) Kárneho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu (ďalej na účely tohto rozsudku tiež „kárny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol.

2. V svojom rozhodnutí sa kárny senát žalovaného zaoberal správnosťou, tzn. posudzoval súlad správania žalobcu opísaného v rozhodnutí Kárneho senátu Dozornej rady OkO Slovenského poľovníckeho zväzu v Banskej Bystrici č. KS-DR/2008-4 z 30.06.2009 s tým, čo bolo zakotvené v príslušných ustanoveniach kárneho poriadku ako vnútorného predpisu žalovaného.

3. Najmä uviedol, že k uloženiu kárneho opatrenia vo forme dočasného vylúčenia žalobcu z radov žalovaného po dobu 5 rokov k uloženiu povinnosti uhradiť trovy konania vo výške 10,- € došlo na tom skutkovom základe, že dňa 11.09.2008 v poľovnom revíri S., v časti vyhradenej pre PZ B.spolu s Ing. D. v ranných hodinách našli streleného jeleňa I. VT. Bez toho, aby jeleňovi založili značku a jej číslo vyznačili v povolenke, ho nevyvrhnutého priviezli na chatu PZ B., kde ho vyvrhli a ukryli.

4. Kárne orgány žalovaného sa sústredili na vyhodnotenie takto zadokumentovaného správania žalobcu :

„V uvedený deň pracovníci štátnych lesov zaregistrovali asi o 6.15 hod. v poľovnom revíri S. výstrel, čo ohlásili poľovníckemu hospodárovi Ing. J.. Ten spolu s lesníkmi J. a Ing. P. šiel do časti revíru, odkiaľ výstrel zaznel a ktorý je vyhradený PZ B. Na chate PZ našli J. a Ing. D. Na otázku, či niečo strelili. odpovedal L., že nie. Pri obhliadke motorového vozidla, ktoré bolo pred chatou pristavené, lesníci zistili, že na zadnom nárazníku je stopa farby. Š. preto vyzval L., aby otvoril batožinový priestor vozidla. L. to odmietol a farbu zdôvodňoval tým, že predtým prevážal vývrh z ovci ako návnadu pre lišky. Keď ani na opakované výzvy batožinový priestor neotvoril, rozhodli sa privolať políciu. Nakoľko pri chate nebol signál mobilného telefónu, museli odísť do inej lokality, kde bol signál dostupný. Pokiaľ telefonovali, počuli od chaty zvuk motorovej píly. Potom sa vrátili na chatu a čakali na políciu. Až na viacnásobnú výzvu polície L. otvoril batožinový priestor vozidla, ktorý bol plný čerstvo narezaného dreva. Keď to policajti vyhádzali, našli pod ním v igelitovom vreci

ešte teplý vývrh jelenej zveri. L. policajtom tvrdil, že vývrh bol dovezený z iného poľovného revíru za účelom vnadenia líšok. ....

Policajti vyzvali L., aby odomkol zamrežovanú miestnosť. V tejto miestnosti našli vyvrhnutého jeleňa I. VT zaveseného na hákoch a vedľa neho na zemi hlavu – jednalo sa o chovného jeleňa I. VT. Jeleň bol strelený na lopatky, jednalo sa o priestrel, preto projektil nenašli. Nato L. vyšiel s verziou, že jeleňa našli zastreleného a aby sa nepokazil, previezli ho na chatu, kde ho ošetrili“.

5. Po preskúmaní spisového materiálu a vypočutí žalobcu dospel odvolací kárny senát k záveru, že obranu žalobcu uvedenú v odvolaní nemohol uznať, pretože sa jedná zrejme o obranu účelovú, ktorú si napokon svojimi tvrdeniami i sám vyvracia. Podľa kárneho senátu žalobca na jednej strane tvrdí, že značku nemusel založiť, pretože jeleň už bol kontaminovaný, na druhej strane však tvrdil, že jeleňa priviezol do chaty, ošetril a uložil do chladnej miestnosti preto, aby predišiel jeho znehodnoteniu a zabránil škode.

6. Ďalej odvolací kárny senát v svojom rozhodnutí upozornil na to, že žalobca sa bránil aj tým, že na oznámenie nálezu zveri mal podľa vyhlášky ešte 10 hodín, avšak súčasne nebol schopný zdôvodniť, prečo nález zveri hospodárovi do očí zatajil. Okrem toho ako pomocný poľovný hospodár mal priamo zmluvou určenú povinnosť nález uhynutej zveri poľovníckemu hospodárovi oznámiť ihneď bez ohľadu na lehotu stanovenú vo vyhláške. Prípacom sa zaoberali aj orgány štátnej správy poľovníctva, ktoré tak isto jednoznačne skonštatovali, že žalobca závažným spôsobom porušil predpisy upravujúce výkon práva poľovníctva.

7. Preto odvolací kárny senát v závere svojho rozhodnutia konštatoval, že nižší kárny senát v Banskej Bystrici správne zistil a vyhodnotil skutkový stav a vzhľadom na okolnosti prípadu zvolil i správny druh kárneho trestu v primeranej výške.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu z 18. októbra 2010 na Krajský súd v Banskej Bystrici.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd prvého stupňa preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. a po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (v medziach žaloby) dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

10. V odôvodnení rozsudku krajský súd dospel k záveru, že postup žalovaného je v súlade so Stanovami Slovenského poľovníckeho zväzu platnými od 07.11.2009, ďalej postup prvostupňového orgánu so Stanovami Slovenského poľovníckeho zväzu platnými v predchádzajúcom období a rozhodnutia oboch stupňoch sú v súlade s kárnym poriadkom. Napadnuté rozhodnutie žalovaného vydané na základe kárneho poriadku prijatého na základe splnomocnenia podľa platných Stanov Slovenského poľovníckeho zväzu a vydané kárnym senátom žalovaného považoval krajský súd za rozhodnutie vydané podľa účinného právneho predpisu orgánom príslušným na vydanie takéhoto rozhodnutia.

11. Podľa názoru krajského súdu zásada *ne bis in idem* nebola vydaním napadnutého rozhodnutia žalovaného porušená. Krajský súd sa stotožnil so stanoviskom žalovaného, že rozhodovanie kárnych orgánov žalovaného nezávisí od rozhodnutí štátnych orgánov a kárne orgány žalovaného posudzujú porušenie interných predpisov žalovaného. Rozhodujúce teda nie je, či bola preukázaná skutková podstata trestného činu alebo prečinu, resp. iného správneho deliktu, ale to, či člen žalovaného konal proti záujmom žalovaného, v dôsledku čoho samotná záujmová organizácia môže vyvodit' dôsledky a nejedná sa o opakované trestanie za ten istý skutok.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

12. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 09.03.2011 (č. I. 33) proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na to, že

- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a ďalej, že
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

13. Podľa názoru žalobcu je rozhodnutie prvostupňového súdu nedostatočné a neudržateľné. V správnom konaní došlo k naplneniu podmienky *ne bis in idem*, došlo teda k opakovanému sankcionovaniu za ten istý skutok.

14. Napadnutý rozsudok je podľa žalobcu predčasný a neobhájiteľný použitou argumentáciou, nakoľko krajský súd nemal z iného neprávoplatne skončeného konania ustálenú predbežnú otázku, z ktorej vychádzal pri zdôvodnení zaujatého právneho názoru. Pokiaľ súd považoval pre svoj právny názor za rozhodujúcu otázku preukázaného porušenia záujmov žalovaného konaním žalobcu a o tejto otázke prebieha odvolacie konanie, bolo zákonnou povinnosťou konajúceho súdu vyčkať na správoplatnenie rozhodnutia, z ktorého chcel vychádzať. Žalobca preto navrhol toto konanie prerušiť podľa § 109 ods. 2 písm. c) až do právoplatného skončenia vo veci 23S 96/2009 vedeného pred krajským súdom.

15. Záverom žalobca vo svojom odvolaní navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a rozhodol v prospech žalobcu v zmysle žalobného návrhu zo dňa 18.10.2010.

B)

16. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 05.04.2011 (č. l. 40) vyplýva, že ani žalovaný ani jeho kárne orgány nie sú správnymi orgánmi. Ide o poľovnícku organizáciu, ktorá združuje svojich členov na báze dobrovoľnosti. Má právo nezávisle od orgánov štátu rozhodovať o tom, kto a za akých podmienok sa stane jeho členom a koho zo svojich radov vylúči, pretože porušil základné princípy tejto organizácie.

17. Na vznik členstva v Slovenskom poľovníckom zväze neexistuje právny nárok. Podľa kárneho poriadku rozhodnutia súdov alebo orgánov štátnej správy o potrestaní páchatel'ov trestného činu alebo priestupku nevyklučujú kárne stíhanie člena kárnymi orgánmi Slovenského poľovníckeho zväzu.

18. Kárne orgány rozhodujú nezávisle od rozhodnutí štátnych orgánov a môžu uložiť kárny trest aj v prípadoch, keď štátne orgány zastavili stíhanie v dôsledku vyhlásenia amnestie alebo nezistili v konaní stíhaného trestný čin alebo priestupok. Musí ale ísť o konanie proti záujmom žalovaného alebo o opomenutie povinností, ktoré členom zo Stanov Slovenského poľovníckeho zväzu a iných interných predpisov vyplývajú.

19. Orgány žalovaného v zmysle svojich interných predpisov rozhodli, že konanie žalobcu nebolo v súlade so základnými zásadami činnosti žalovaného deklarovanými v Stanovách Slovenského poľovníckeho zväzu, preto podľa žalovaného rozhodli o jeho vylúčení.

20. Záverom žalovaný požadoval odvolanie zamietnuť.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

22. Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom. Na druhej strane primárnym predpokladom vykonania súdneho prieskumu v danej veci

je námietka žalovaného, či je správnym orgánom, a až po vyriešení tejto námietky môže Najvyšší súd vykonať súdny prieskum podaného odvolania.

A) K pasívnej legitímácii žalovaného:

23. Pôsobnosť a právomoc všeobecných súdov pri výkone súdnej moci v zmysle článku 142 ods. 1 záver vety Ústavy Slovenskej republiky ustanovuje Piata časť Občianskeho súdneho poriadku. Prostredníctvom uvedeného predpisu zákonodarca označil za adresátov súdneho prieskumu skupiny subjektov verejnej správy, ktoré identifikoval spoločným názvom „správny orgán“.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

24. Žalovaný však v svojom stanovisku brojí proti tomu, aby bol za takýto orgán označovaný. Je nepochybné, že žalovaný bol založený (viď § 1 Stanov Slovenského poľovníckeho zväzu) ako združenie občanov podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 83/1990 Zb.“), a že od dátumu 01.09.2009 nadobudol účinnosť zákon č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý prostredníctvom svojho čl. II. zmenil a doplnil zák. č. 83/1990 Zb. tak, že z uvedeného zákona explicitne vylúčil združovanie občanov (jednotlivcov) za účelom výkonu poľovníckeho práva.

Podľa § 1 ods. 3 písm. d) sa tento zákon nevzťahuje na združovanie občanov na výkon práva poľovníctva.

25. V chronologickom poradí ďalšiu, nadväzujúcu úpravu uvedených subjektov zameraných na výkon poľovníctva (resp. práva poľovníctva) obsahujú ustanovenia citovaného zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to v nasledovnom znení:

Podľa § 80 ods. 9 zák. č. 274/2009 Z.z. občianske združenie registrované na výkon práva poľovníctva podľa osobitného predpisu je poľovníckou organizáciou podľa tohto zákona.

Podľa § 80 ods. 12 veta prvá zák. č. 274/2009 Z.z. poľovnícka organizácia podľa odseku 9 je povinná do 31. januára 2010 uviesť svoje stanovky do súladu s týmto zákonom a predložiť jeden ich výtlačok príslušnému obvodnému lesnému úradu.

Podľa § 32 ods. 1 zák. č. 274/2009 Z.z. na účely tohto zákona sa poľovníckou organizáciou rozumie právnická osoba zriadená podľa tohto zákona, ktorá

a) je neziskovou organizáciou, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovných lístkov, a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva,

b) má sídlo na území Slovenskej republiky,

c) je zapísaná v centrálnom registri, ktorý vedie ministerstvo,

d) riadi svoju činnosť stanovami, ktoré musia byť v súlade s týmto zákonom a ostatnými, všeobecne záväznými právnymi predpismi.

26. Z hore citovaných ustanovení vyplýva pre Najvyšší súd jednoznačný záver, že žalovaný ako subjekt práva má samosprávny a združovací charakter, pričom výkon poľovníckeho práva je výlučne a nutne viazaný na členský princíp, a tento charakter nezmenil ani zák. č. 274/2009 Z.z.

V súvislosti s uvedeným je nutné poukázať na teóriu správneho práva (napríklad Hendrych, D. a kol.: Správni právo, Obecná časť, 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 2006, str. 105 a nasl.), podľa ktorej medzi subjekty verejnej správy sa zaraďujú aj verejnoprávne korporácie, ktoré teória člení na územné, osobné a reálne korporácie. Najmä osobné korporácie spájajú členstvo v nej s oprávnením na výkon regulovaných povolání alebo iných verejnoprávných oprávnení, čo je jednotlivcovi stojacemu mimo uvedený rámec korporácie odopreté. Uvedené členstvo potom odborná literatúra označuje ako nútené členstvo, lebo iba členstvo v záujmovom združení, ktoré je síce subjektom súkromného práva, oprávňuje napríklad jednotlivca na výkon poľovníctva, ktoré je regulované verejnoprávnymi predpismi.

27. Otázku núteného členstva pre výkon práva poľovníctva, tzn. neexistencie novej alternatívy výkonu práva poľovníctva jednotlivcom mimo členskú základňu, nepochybne signalizoval pôvodný zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve prostredníctvom svojho ustanovenia § 3.

*Podľa § 3 veta druhá zák. č. 23/1962 Zb. ten, kto vykonáva právo poľovníctva, **musí** byť členom poľovníckej organizácie okrem poľovníkov a lesníkov z povolania, žiakov lesníckych škôl alebo škôl vychovávajúcich absolventov s poľovníckou kvalifikáciou.*

28. Verejnoprávny charakter práv členskej základne v občianskoprávných združeniach už naznačovalo ustanovenie § 15 citovaného zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov pripustením súdnej ochrany s charakterom súdneho prieskumu rozhodnutí vnútorných orgánov združenia.

Podľa § 15 zák. č. 83/1990 Zb. platí, že ak člen združenia považuje rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo odporujúce stanovám, môže do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie.

29. Navyše uvedený verejnoprávny charakter aj v súčasnosti podporuje text zák. č. 274/2009 Z.z., ktorý prostredníctvom svojho § 41 a nasl. ustanovení vytvára komorový systém, tzn. systém záujmovej samosprávy s podmienkou členstva na výkon poľovníctva (najmä § 51 cit. zákona), a ďalej aj systém prísnej kontroly etického správania jednotlivých členov s tým že podriaďuje výkon poľovníctva pod dozor štátnej správy (§ 71 v spojení s § 75 zák. č. 274/2009 Z.z.).

Podľa § 42 ods. 1 zák. č. 274/2009 Z.z. komora plní úlohy na úseku poľovníctva, ktoré jej vyplývajú zo zákona a zo stanov komory; dbá pritom na to, aby boli zachované historické hodnoty a tradície poľovníctva, najmä rieši disciplinárne previnenia držiteľov poľovných lístkov prostredníctvom disciplinárnej komisie.

30. Práve výkon poľovníctva je neodmysliteľne spojený s držbou a užitím zbrane na výkon poľovníctva, čo aj explicitne potvrdzuje zák. č. 274/2009 Z.z. najmä prostredníctvom svojho ustanovenia § 62 a ďalej napríklad implicitne potvrdzuje zákon č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov tým, že za účel sledovaný pri vydaní zbrojného preukazu skupiny D určuje výkon poľovníctva.

Podľa § 15 ods. 1 a 2 písm. d) zák. č. 190/2003 Z.z. je zbrojný preukaz verejná listina, ktorá fyzickú osobu oprávňuje držať alebo nosiť zbraň a strelivo, pričom pre skupinu D je rozsah vymedzený na držanie zbrane a streliva na poľovné účely.

31. Na základe uvedených záverov sa Najvyšší súd jednoznačne prikláňa k právnomu názoru, že na žalovaného, a najmä na konania zasahujúce do jednotlivých práv členov žalovaného vrátane konaní kárnych, ktoré pokračovali aj v prechodnom období po 01.09.2009, je nutné nazerať ako na orgán záujmovej samosprávy, tzn. správny orgán v zmysle hore citovanej právnej definície (bod 23.). Na základe uvedeného Najvyšší súd musel procesnú námietku vznesenú žalovaného, že nie je správnym orgánom, odmietnuť ako nedôvodnú.

B) K zásade *ne bis in idem*:

32. Predovšetkým Najvyšší súd zdôrazňuje, že po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie

prvostupňového súdu o ďalšie dôvody), najmä o doplnenie niektorých detailov k právnym záverom krajského súdu týkajúcich sa argumentácie k princípu *ne bis in idem*.

33. Účelom zásady správneho práva „*ne bis in idem*“, tzn. nie dvakrát trestať v tej istej veci, je v oblasti správneho trestania zabrániť opakovanému trestaniu páchatel'a priestupku alebo porušovania inej administratívnoprávnej povinnosti. Podstatou uvedenej zásady je nielen totožnosť

- skutku,
- osoby páchatel'a, ale aj
- vykonávatel'a správneho trestania,
- a právneho titulu správneho trestania vrátane vymedzenia skutkových podstát,
- spolu s právnymi dopadmi jeho spoločensky nežiaduceho konania na spoločnosť.

Z uvedeného potom vyplýva, že zásade *ne bis in idem* neprotirečí okamžité ukončenie pracovného pomeru so zamestnancom, ktorý bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin (§ 68 Zákonníka práce), lebo nejde o ďalšiu sankciu voči zamestnancovi, hoci by ju takto pri strate zamestnania mohol pociťovať, ale o súkromnoprávny prostriedok ochrany zamestnávateľa proti ďalšej prítomnosti takejto osoby na pracovisku zamestnávateľa.

34. Zásada *ne bis in idem* je zakotvená v niektorých ustanovení zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Podľa § 71 písm. b) a c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch správny orgán postúpi vec

b) orgánu príslušnému podľa osobitného právneho predpisu 3) na prejednanie skutku osoby uvedenej v § 10 ods. 1,

c) správny orgán príslušnému na prejednanie skutku, ktorý je iným právnym deliktom než priestupkom.

Podľa § 76 odsek 1 písm. g) a ch) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že

g) o skutku už bolo právoplatne rozhodnuté správnym orgánom alebo orgánom činným v trestnom konaní,

Podľa § 94 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch správny orgán svoje právoplatné rozhodnutie o priestupku zruší, ak zistí, že osoba, ktorá bola uznaná vinnou z priestupku, bola za ten istý skutok súdom právoplatne odsúdená alebo bola obvinenia zbavená. Táto osoba má nárok na vrátenie sumy, ktorú už zaplatila na úhradu pokuty a trov konania

35. Od zásady *ne bis in idem* je nutné odlišovať zásadu relativity sankcií, tzn. upustenie od striktnejšieho sankcionovania, pokiaľ účelu sankcie, tzn. prevýchovy páchatel'a je možné dosiahnuť aj uložením sankcie nižšej intenzity. Uvedená zásada je vyjadrená prostredníctvom niektorých ustanovení zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Podľa § 76 odsek 1 písm. g) a ch) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že

ch) o skutku už bolo rozhodnuté v disciplinárnom alebo kárnom konaní a toto rozhodnutie sa považuje za postačujúce.

36. Na základe uvedených záverov nie je možné prisvedčiť obrane žalobcu, že v jeho prípade (bod 13.) v správnom konaní došlo k naplneniu podmienky *ne bis in idem*, tzn. že uložením sankcie dočasného vylúčenia žalobcu zo Slovenského poľovníckeho zväzu na 5 rokov došlo k opakovanému sankcionovaniu za ten istý skutok. Pokiaľ sa totiž žalobca domnieva, že za ten istý skutok bol už sankcionovaný rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici rozhodnutím č. A/2009/000370-32 z 12.03.2009, a to odňatím poľovného lístka na dobu určitú v trvaní 5 rokov, tak Najvyšší súd opätovne poukazuje na ďalšie kritériá trestania v totožnej veci (bod 33.), tzn. vykonávateľ'a správneho trestania a právne dopady jeho spoločensky nežiaduceho konania na spoločnosť, nakoľko je nepochybné, že v osobe (žalobca), skutku a právnom titulu správneho trestania (porušenie disciplíny) je totožnosť dodržaná.

37. V prejednáwanej veci je nepochybne preukázané, že uvedené rozhodnutie č. A/2009/000370-32 z 12.03.2009 bolo vydané Obvodným lesným úradom v Banskej Bystrici, tzn. orgánom štátnej správy na úseku poľovníctva, čo je v demokratickej spoločnosti logicky očakávané ako dôsledok v prípade porušenia dotknutých predpisov verejného práva (tzn. dopad jeho spoločensky nežiaduceho konania na spoločnosť). Naopak napadnuté rozhodnutie vydal žalovaný ako subjekt združovacieho práva, pričom opatrenie dočasného

vyklúčenia členu nepochybne sleduje najmä výchovný účinok na a ochranu členskej základne pred negatívnym vplyvom skutku spáchaného žalobcom. Za týchto okolností si obidva subjekty plnili svoju právomoc v medziach svojej pôsobnosti (čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky) za účelom dosiahnutia sledovaného cieľa, ktorý bol u každého subjektu evidentne odlišný. Preto ani túto námietku nevyhodnotil Najvyšší súd ako oprávnenú.

38. K otázke zákonnosti sa podrobne a správne vyslovil krajský súd, a preto s prihliadnutím na zásadu citovanú vyššie (bod 32.) Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného sú v súlade so zákonom. Podľa názoru Najvyššieho súdu preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené.

Námietky žalobcu uplatnené v odvolaní neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorý sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v opravnom prostriedku. K ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady a pre ich správnosť na ne v podrobnostiach odkazuje.

39. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 156 ods. 1 a 3 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

40. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania.

41. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava disciplinárnych konaní a sankcií v nich uložených je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné

v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

42. V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd.

Nakoľko uvedenú právomoc Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd nevyužil, dochádza tým k zákonnej delegácii na krajský súd, aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 31. januára 2012

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová